

ՎԵՏՆԵՐՈՒԹՅԱՆ

ՄԵՆԿ

Խմբագրատունը բաց է առաօտեան 10—2

(Բացի կիրակի և աօն օրերէն):

Հայտարարութիւնները ընդունուած են ամէն լիզաւով:

Հայտարարութիւնները համար վճարուած են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

Տարեկան գինը 7 րուբլ. կես տարվանը 4 րուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը, պ. Նատուրեանի և Արախանեանի խանութում
Օտարաբարակաբար գրվում են ուղղակի
Կիւնով. Քեդակիւն «Մառա»

ՄԵՆԿ

Կարգադրութիւն համարներով համար 7 կոպէկով, բացի թ. ՄԻՍՏՐԱՍՏՆԻՅ Տեղական խանութներում: ՄԱՏՈՒՐԵԱՆԻ լատիներէ մատակարարում (Հարաբովի տանը): Գ. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆԻ գրափնտրատնուցում (կամուրջի մաս) և ԳՐԻԳՈՐԵԱՆԻ մատակարարում (Միլիտարի տանը, Երևանեան հրատարակի վրայ):

ԲՈՂԱՆԳԱՎՈՒԹԻՒՆ

Հտուպներ:— Եւրոպայի տեսութիւն: Նախնայ Աշտարակից, Նախնայ Բազումից: Ներքին լուրեր:— Արտաքին տեսութիւն: Զբոսնախաղի ճանաչումը: Վանի մէջ հարստացումը: Թիւրքի: Արտաքին լուրեր:— Խառն լուրեր:— Հայտարարութիւններ:— Տեղական:— Բաւաւրական: Ազգայնութեան խնդիր:

ՀՏԱՊԵՆՔ

Ռուսաց «Голосъ» լրագիրը իր № 166 մէջ տարած հայերի մասին վերին ստորագրի համակրական յոգուածի վերջում առաջարկում է որ հիմնով Ռուսաստանում մի մասնաժողով, որին նպատակը կը լինի օգնութիւն հասցնել թիւրքիայից գէպի Ընդդէմ կաս զաղթող հայերին: Մի և նոյն ժամանակ ռուսաց լրագիրը գործնառում է որ ռուսաստանցի հայերը մինչև այժմ չեն մտածել այդ տեսակ մասնաժողով հիմնելու, և որ մասնաժողով մեր հոգեւոր իշխանութիւնը անհոգ է այդ մասին:

Մենք արդէն առաջարկած ենք մեր լրագրի մէջ մի հայոց մըշտական մասնաժողով, կամ բարեկործական ընկերութիւն հիմնելու:

Եւր տեսակ ընկերութիւն հիմնելու:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՅՊԱՅՆՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴԻՐԸ ԵՒ ՀԱՅ ԳԱՂՎԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՃԱՆԱԿՆԵՐԸ

Մարդկութեան մտաւոր-հոգեկան կեանքի գարգացման մէջ գնազան մտքեր, հոգեկան ճրգաւորներ առաջնակարգ տեղ են բռնում: Ամեն մէկ գար ունեցել է իր առաջնակարգ մտքերը, որոնք առեւել են նորան իրանց յատուկ գոյնը և տեղապէս ներգործել են նորա ներքին, արտաքին, բարոյական, քաղաքական և սոսկեական կեանքին և գրութեան վրայ: Ներկայ գարիս առաջնորդող մտքերից մէկը ազգայնութեան խնդիրն է:

Ներս միտքը մենք առաջարկեցինք մասնաժողով մեր լրագրի № 53 մէջ «Ուշ ենք հասկացել» առաջնորդող յոդուածում:

Եթէ այժմ դեռ չենք կարող մի մշտական մասնաժողով կամ կենտրոնական բարեկործական ընկերութիւն հիմնել, գոնէ շտապներ նոր զաղթող հայերին օգնութիւն հասցնելու համար մի ժամանակաւոր մասնաժողով հիմնելու:

Եւր մասնաժողովը պետք է գոյութիւն ունենայ մինչև պատերազմի վերջնապը, որից յետոյ արդէն կարելի կը լինի ձեռք տալ մշտական ընկերութեան հաստատելու:

Եւր ժամանակաւոր մասնաժողովը բաղկանալով մի քանի ընտրված անձինքներից՝ մարդիկներից և կանանցից, պետք է նպատակ ունենայ՝ հասարակ թէ գումարներ, թէ առաջին հարկաւորութեան գնազան իրեղէններ, ընտրել իր միջից մի քարտուղար և մի գանձապահ, հասարակ գումարները պահել բանկի մէջ և հարկաւորութեանը նախելով օժանդակել իր այդ գումարներից թիւրքաց սահմանները անցնող և մեր երկրի մէջ իրանց ապաստան գտնող թիւրքահայատակ քրիստոնէաներին:

Հտուպներ իրագործել այդ անհրաժեշտ գործը:

Յոյս ունենք որ այն անձինք,

որոնց պատկանում է յոյուտ նոր զաղթած հայերի ստորապրութեան խնդիրները, կը շտապեն կառավարութեանց թոյլատրութիւն խնդրել և իրագործել հայոց մասնականաւոր մասնաժողովի հաստատութիւնը:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱՇՏԱՐԱԿԻՑ

Օգոստոսի 1-ին

Յիւրաքանչիւրը կը զգայ իր կարծիքով թէ հայեր չը կան, հայերը մեռած են, հայերը քնած են, և վերջապէս հայերը անտարբեր են գէպի այն նախնական գործողութիւնները, որոց պարտական են անշուշտ, աճապարակ և իմ սխալմունքը, ներկայումս ընկերացող, դուր համար է վշտացել սիրտու ինչ և ինչ հայերը տակաւին մեռած չեն, հայերը քնած չեն, հայերը և ոչ անկողն են, հայերը սիրով կատարում են իրանց պարտականութիւնները: Նոքա երկուստ չեն, նոքա ժամանակի էին սպասում: Նոքա ժամանակի կարտաթիւն ունէին, աճապարակ անսպասելի խորհրդաւոր բազէն հասած է, ամեն մէկը հայրենաց պաշտպան լինել կը ջանայ, հայրենիք պաշտպանելու համար նահատակի կը փութայ... Գոնէ իրտանը կը խօսեմ այս կէտում հայրենակիցներին, այն է աշտարակեաց համար միայն, որոնք յիւրաքանչիւր ծանայելով իրանց քաղցր պարտականութիւնները կը գործեն... Այդ զիւրը մի նոր փոփոխութեան է ներթափանցած, ժողովրդաց միմեանց մէջ ունեցած համակրութիւնները զգալի են և գրեթէ չը տեսնուած, քանսանների առաջնորդութեամբ զիւր գերէկ հարիւր յիտունէն աւելի ինքնակամ քաջ և վառվորուն երիտասարդներով կը պաշտպանվի այժմ այդ զիւրը *) որոնք բոլորովին նոր ձեռք հրացաններ ունենին վրայ ձգած, դաշտը ձեռքերին հայրենաց պաշտպան հանդիսացան: Յիւրաքանչիւրը ձգած են իրանց բոլոր անձնական շահերը, հասարակաց օգտին կը

*) Այդ երեք հարիւր տանէն աւելի զիւրը թէ և չունէ իւր մէջ բնաւ օտարազգի բնակիչ, սակայն չքաղապատուած է տանկական զիւրը:

ճանաչեն և կը պաշտպանեն իրանց անմեղ մանկանց և պարկեշտապետ ընտանեաց պատերազմի նոքա արդէն ծանօթ են վանի և Պարոկաստանի կործանումը կատարված բոլոր եղանակներով իրենց հետ: Նոքա այդ անպատուութիւնները տանողներն չեն, նոքա նախնեաց սուրբ արիւնով լուսացված երկիրը թշնամեաց սուրբ տակ գնելու տեղ ուրախ են և պատրաստ նախապէս իրանց գլուխը դնել, սպանելի և վերջապէս զօրութիւնից ընկնել քան ինքզանի մնալ և առողջ աչքով թշնամեաց սուրբ հայրենաց հողի վերայ դրած տեսնել: Ազնիւ հայեր այժմ ժամանակ է՝ ամեն մէկը իրաւունք ունի իր վրայ մտածելու, իր պատիւը պահելու, իր սպազան բաղաւորացնելու, և հայրենիքը պաշտպանելու: Երանի թէ օրինակ առնէին հայերը այս կէտում աշտարակիցներէն, այդ փոքրիկ զիւրը, որի ծոցում ծնված և սնված որդիները իրանց երակների մէջ դեռ կենդանի պահած են իրանց քաջ նախնիներից ստացված մարտիկ արիւնը: Նոքա դեռ պահում են իրանց սրտերի մէջ հայրենասիրութեան եռանդը: Եւ բազ ունեցայ սկանչալու ընկու եղբայրներին բերաններից արտի յաւելուածները որոնք լուսացել և խրատուել կը ջանային միւս եղբայրներին այսպիսի խօսքերով «Եղբայրներ, բաղաւոր ենք, որ ամենագործ Ռուսաց Վայոց շէրքը դարձած է այժմ քրիստոնէաների (ազատութեան վրայ, լու է առել և մեր բաղի վրայ) մենք, սիրելի հայրենակիցներ, պարտական ենք թե և թիւրքաց լինելու Ռուսաց Ազգութեան կողմէն, պարտական ենք ջիւր սիրով համակրել այդ բարի նպատակին, պետք է գործենք այնքան, որքան կարող ենք, չը ձանձրանանք ձերք, այս մեծ պատերազմը մեր փրկութեան համար է, չը կայ վերջապէս մի աշտարակութիւն որ անկարճ մնայ: Տեսնում էք որքանս պատերազմ է հրատարակուած, պետք է սրբութեամբ կատարենք և մենք մեր պարտքերը, չը պտուսանաւորք խնդրեն, միաձին Յիսուսը կարեկից և գործակից է մեզ վերջապէս ապրին (լու հայերը):»

Աշտարակիցի

ՆԱՄԱԿ ԲԱՎՈՒԹՅՈՒՆ

Յուլիսի 24-ին

Մեր հայ հասարակութեան մէջ երեւում է մի առանձին համակրութիւն գէպի մեր թշուաւ եղբայրակիցները թիւրքիայում: Եւս անդամ է պատանու տեսնել շրջաններ, որտեղ մեծ եռանդով խօսում են Հայաստանի և հայերի

հետաքրքրէ, այդ թշուաւ հայ ազգի է թիւրքիայում:

Հայաստանը կտոր կտոր բաժանված, նորա որդիքը, հայերը ճնշուած, կաշկանդված բախլուրեւներին, բուրդերի կամակարգութեան տակ մեր առջև կատարվում են այնպիսի անցքեր, որոնք մէկ ամբողջ դարի ընթացքում շատ հազիւ են կրկնվում: Արեւեան պատերազմին որի մէջ արարուակվում է հայ ազգը՝ մահու և կենդանութեան խնդիրը, հանդիպում են հայերը բոլորովին անպարտաւոր:

Ի՞նչ է պատճառը, որ մինչև անգամ փոքրիկ Մոստենկերոն (270 հազար բնակիչ) կարողանում է ամբողջ Եւրոպայի հետաքրքրութիւնը դրակել, իրանց հարիւրապատիկ զորքը թշնամուղէմ իր ազատութիւնը, անկախութիւնը պաշտպանել: Մի այսպիսի փոքրիկ թէ անցնելու է թէ ներկայումս եւրոպական քաղաքակրթութեան մէջ անպայաւ և օտար ազգին ճանաչուած է և համակրուած է Եւրոպան, այն ինչ մօտ հինգ միլիոն հայ ազգը, որ ունի թէ այդտեւ մասամբ զժողովուրդ, բայց փոքաւոր անցնելու որը քրիստոնէութեան անաջին նահատակ է եղել որը արեւելքում ամենից ընդունակն է թէ քաղաքակրթվելու և թէ եւրոպական կուլտուրան Ասիան մտցնելու, որը ունի պատմական իրաւունքներ

